

Sygn. akt X P 885/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Ławnicy: Mirosława Zarzycka, Urszula Kulesza

Protokolant: Marzena Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2014 r. we Wrocławiu

przy udziale -----

sprawy z powództwa **J. Z. i B. Z.**

przeciwko stronie pozwanej ad 1 **B. R. spółka z o.o. w likwidacji w B.**, ad 2 **C. T. spółka z o.o. w B.**, ad 3 **P. R. S. A. w B.**

o przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy

I. oddała powództwa;

II. zasądza od każdej z powódek: J. Z. i B. Z. kwoty po 320 zł na rzecz każdej ze stron pozwanych tj. B. R. spółka z o.o. w likwidacji w B., C. T. spółka z o.o. w B., P. R.S.A. w B. tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. orzeka, iż nieuiszczone koszty sądowe ponosi Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 września 2013 roku powódka **J. Z.** domagała się uznania za bezskuteczne wypowiedzenia umowy o pracę z dnia 17 września 2013 roku ewentualnie, w przypadku upływu okresu wypowiedzenia powódka domagała się przywrócenia do pracy oraz zasądzenia od pozwanych B. P. R. Sp. z o.o. w likwidacji oraz C. T. Sp. z o.o. solidarnie wynagrodzenia za okres pozostawania bez pracy oraz wniosła o zasądzenie od pozwanych kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka J. Z. wskazała, że jest zatrudniona w spółce B. P. R. Sp. z o.o. na stanowisku referenta w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony. Z dniem 1 kwietnia 2010 roku powódka została przejęta na podstawie art. 23⁽¹⁾ k.p. z P. R.S.A. w B. przez stronę pozwaną B. R. Sp. z o.o.

J. Z. jest członkiem Związku Zawodowego Pracowników Z. C. (...) S.A. i Spółek w B. i aktualnie pełni funkcję przewodniczącego komisji rewizyjnej.

W dniu 17 września 2012 roku powódka otrzymała od B. P. R. Sp. z o.o. w likwidacji wypowiedzenie umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, które na podstawie art. 36⁽¹⁾ k.p. zostało skrócone do 1 miesiąca i upłynie w dniu 31 października 2013 roku. Za pozostałą część okresu wypowiedzenia powódka miała otrzymać odszkodowanie. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano likwidację pracodawcy, wskazując, że w dniu 11

września 2013 roku Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki (...) Sp. z o.o. podjęło uchwałę nr 1 o rozwiązaniu spółki i otwarciu postępowania likwidacyjnego.

Właściciel B. P. R. Sp. z o.o., którym jest spółka matka P. R. S.A. podejmując decyzję o likwidacji (...)Sp. z o.o. przeniósł z dniem 2 września 2013 roku w częściach zakład pracy oraz pracowników do dwóch spółek:

- C. T. Sp. z o.o. w B.

- spółki M.Sp. z o.o. z siedzibą w W..

B. P. R.Sp. z o.o. przeniósł do wskazanych spółek wszystkich pracowników za wyjątkiem powódki i jeszcze trzech innych działaczy związkowych. Powódka i inni działacze otrzymali wypowiedzenia umów o prace, po tym jak dotychczasowi pracownicy strony pozwanej z dniem 2 września 2013 roku zostali przeniesieni w trybie art. 23⁽¹⁾ k.p. wraz z mieniem i zakresem prac, do nowych pracodawców.

W ocenie powódki wypowiedzenie nastąpiło z naruszeniem przepisu art. 23⁽¹⁾ k.p., bowiem powinna zostać przekazana wraz z innymi pracownikami do tego pracodawcy, który przejął pracowników i zakres usług wykonywanych w obszarze zbliżonym do pracy jaka wykonywana była u pierwotnego pracodawcy, czyli do C. T. Sp. z o.o.

Pracodawca nie wskazał w jakim trybie następuje wypowiedzenie, nie konsultował zamiaru wypowiedzenia w trybie art. 38 k.p. Z treści wypowiedzenia w ocenie powódki można przyjąć, że wypowiedzenie nastąpiło w trybie art. 41¹ § 1 k.p. przy czym przepis ten nie powinien mieć zastosowania, ponieważ dotyczy jedynie sytuacji gdy dochodzi do całkowitej likwidacji pracodawcy i zakładu pracy, zaś w opisanym stanie faktycznym nie doszło do likwidacji pracodawcy a do jego zmiany w trybie art. 23¹ k.p.

W ocenie powódki prawdziwą przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę jest chęć ominięcia przepisów o szczególnej ochronie działaczy związkowych przed zwolnieniem i w konsekwencji doprowadzenie do likwidacji lub też zminimalizowania znaczenia związków zawodowych w grupie kapitałowej P. (...) S.A.

W tym samym dniu do Sądu Rejonowego pozew skierowała powódka B. Z., która również domagała się uznania za bezskuteczne wypowiedzenia umowy o pracę z dnia 17 września 2013 roku ewentualnie, w przypadku upływu okresu wypowiedzenia powódka domagała się przywrócenia do pracy oraz zasądzenia od pozwanych B. P. R.Sp. z o.o. w likwidacji oraz C. T. Sp. z o.o. solidarnie wynagrodzenia za okres pozostawania bez pracy oraz wniosła o zasądzenie od pozwanych kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że jest zatrudniona w spółce B. P. R. Sp. z o.o. na stanowisku referenta w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony w dziale informacji i archiwum. Z dniem 1 kwietnia 2010 roku powódka została przejęta na podstawie art. 23⁽¹⁾ k.p. z P. R. S.A. w B. przez stronę pozwaną B. R. Sp. z o.o.

B. Z. jest członkiem Związku Zawodowego Pracowników Z. C. (...) S.A. i Spółek w B. i aktualnie pełni funkcję skarbnika.

W dniu 17 września 2012 roku powódka otrzymała od B. P. R. Sp. z o.o. w likwidacji wypowiedzenie umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, które na podstawie art. 36⁽¹⁾ k.p. zostało skrócone do 1 miesiąca i upłynie w dniu 31 października 2013 roku. Za pozostałą część okresu wypowiedzenia powódka miała otrzymać odszkodowanie. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano likwidację pracodawcy, wskazując, że w dniu 11 września 2013 roku Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki B.Sp. z o.o. podjęło uchwałę nr 1 o rozwiązaniu spółki i otwarciu postępowania likwidacyjnego.

Właściciel B. P. R. Sp. z o.o., którym jest spółka matka P. R. S.A. podejmując decyzję o likwidacji B. Sp. z o.o. przeniósł z dniem 2 września 2013 roku w częściach zakład pracy oraz pracowników do dwóch spółek:

- C. T. Sp. z o.o. w B.

- spółki M.Sp. z o.o. z siedzibą w W..

B. P. R. Sp. z o.o. przeniósł do tych spółek wszystkich pracowników za wyjątkiem powódki i jeszcze trzech innych działaczy związkowych. Powódka i inni działacze otrzymali wypowiedzenia umów o prace, po tym jak dotychczasowi pracownicy strony pozwanej z dniem 2 września 2013 roku zostali przeniesieni w trybie art. 23⁽¹⁾ k.p. wraz z mieniem i zakresem prac, do nowych pracodawców.

W ocenie powódki wypowiedzenie nastąpiło z naruszeniem przepisu art. 23⁽¹⁾ k.p., bowiem powinna zostać przekazana wraz z innymi pracownikami do tego pracodawcy, który przejął pracowników i zakres usług wykonywanych w obszarze zblizonym do pracy jaka wykonywana była u pierwotnego pracodawcy, czyli do C. T. Sp. z o.o.

Pracodawca nie wskazał w jakim trybie następuje wypowiedzenie, nie konsultował zamiaru wypowiedzenia w trybie art. 38 k.p. Z treści wypowiedzenia w ocenie powódki można przyjąć, że wypowiedzenie nastąpiło w trybie art. 41¹ § 1 k.p., przy czym przepis ten nie powinien mieć zastosowania, ponieważ dotyczy jedynie sytuacji gdy dochodzi do całkowitej likwidacji pracodawcy i zakładu pracy, zaś w opisanym stanie faktycznym nie doszło do likwidacji pracodawcy a do jego zmiany w trybie art. 23¹ k.p.

W ocenie powódki prawdziwą przyczyną wypowiedzeniu umowy o pracę jest chęć ominięcia przepisów o szczególnej ochronie działaczy związkowych przed zwolnieniem i w konsekwencji doprowadzenie do likwidacji lub też zminimalizowania znaczenia związków zawodowych w grupie kapitałowej P. (...) S.A.

W odpowiedzi na pozew tozsamej w zakresie obu powództw pozwane C. T. Sp. z o.o. oraz B. R.Sp. z o.o. wniosły o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazały, że w trybie art. 23⁽¹⁾ k.p. C. T.Sp. z o.o. miała przejąć jedynie część zakładu pracy – D. Z. M. i. N. B.. Powódki nie zostały objęte przejęciem zakładu pracy, ponieważ J. Z. pracowała na stanowisku referenta w Z. W. A., zaś B. Z. w D. I. i. A.. Strona pozwana C. T. Sp. z o.o. nie przejęła zadań, których wykonania dotyczy zakres obowiązków powódek. Powódki nie wykazały, że działalność strony pozwanej jest kontynuacją działalności poprzedniego pracodawcy. W przypadku ogłoszenia likwidacji nie miał zastosowania art. 32 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych i umowa została rozwiązana zgodnie z prawem.

Na mocy postanowienia Sądu wydanego na rozprawie w dniu 19 listopada 2013 roku sprawa z powództwa B. Z. została połączona do łącznego prowadzenia i rozpoznania ze sprawą z powództwa J. Z..

Na rozprawie w dniu 3 grudnia 2013 r. sąd uznał sprawę za dostatecznie wyjaśnioną do rozstrzygnięcia wobec braku dalszych wniosków dowodowych, zamknął rozprawę i odroczył ogłoszenie wyroku na dzień 23 grudnia 2013 r.

Pismem z dnia 20 grudnia 2013 r. pełnomocnik powódek złożył wniosek o otwarcie na nowo zamkniętej rozprawy, dopuszczenie z załączonego do pisma procesowego dowodu w postaci umowy na świadczenie usług outsourcingowych zarządzania zbiorami bibliotecznymi P. R. S.A. przez (...) spółka z o.o. a także wskazał, że „... Jeżeli Sąd przychyliłby się do wniosku powódek o otwarcie rozprawy, a pozwani niezmiennie podtrzymywaliby swoje dotychczasowe stanowisko, koniecznym byłoby dopozwanie w charakterze pozwanego P. R. SA. z siedzibą w B. ul. (...), gdyż jeżeli nie pozwany ad. 2) „C. T.” Sp. z o.o. z mocy prawa stała się pracodawcą to jest nim spółka matka P. R.SA....”

Na rozprawie w dniu 21 stycznia 2014 r. pełnomocnik powódek jednoznacznie oświadczył, że wnosi o dopozwanie do udziału w sprawie w charakterze strony pozwanej ad 3 P. R. S.A. w B..

Postanowieniem z dnia 21 stycznia 2014 r. Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze strony pozwanej ad 3 P. R. S.A. w B..

Strona pozwana ad 3 P. R.S.A. w B. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa również co do tej spółki i wniosła o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Strona pozwana ad 3 w pełni poparła argumentację prawną przedstawioną przez strony pozwane ad 1 i ad 2. Wskazała w pierwszej kolejności, że powódki nawet w trakcie postępowania nie są pewne, czy strona pozwana ad 3 jest ich aktualnym pracodawcą. Dodatkowo strona pozwana ad 3 wskazała, że powódki nie potrafią wskazać w jakiej dacie faktycznie miało miejsce rzekome przejście do strony pozwanej ad 3. Odnośnie zasobów bibliotecznych strona pozwana wskazała, że zamiarem jej jest likwidacja biblioteki i przekazanie zbiorów bibliotecznych poszczególnym jednostkom organizacyjnym. Jednocześnie strona pozwana ad 3 podniosła, że powódki naruszyły także termin wynikający z art. 264 § 1 k.p. w stosunku do Pozwanej P. R. S.A. Skutki związane z wniesieniem pozwu nastąpiły z dniem wydania przez Sąd postanowienia o wezwaniu do udziału w sprawie, tj. z dniem 21 stycznia 2014 r. (art. 198 § 1 k.p.c.). Powódki wniosły o przywrócenie terminu, ani nie uprawdopodobniły, że do jego przekroczenia z przyczyn niezawinionych. Strona pozwana podkreśliła, że powódki są reprezentowane przez profesjonalnego pełnomocnika. Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, w przypadku takiej reprezentacji, niewłaściwe oznaczenie strony pozwanej skutkuje uchybieniem terminowi, o którym mowa w art. 264 § 1 k.p. (zob. wyrok SN z dnia 7 12010 r., IIPK 287/09).

Na rozprawie w dniu 3 marca 2014 r. pełnomocnik powódek rozszerzył żądanie pozwu w zakresie żądania wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy w stosunku do powódki J. Z. – do kwoty 5537,11 zł, a co do powódki B. Z. – kwoty 6105,11 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 stycznia 1998 roku B. Z. zawarła z Z. C. R. S.A. umowę o pracę na czas nieokreślony na stanowisko laboranta. Na podstawie kolejnych zawieranych porozumień B. Z. powierzano stanowiska pracy w biurze zarządu m.in. na stanowisku referenta w D. U. R., następnie referenta w B. B. i. P..

dowód: umowa o pracę z dnia 1 stycznia 1998 roku, porozumienia zmieniające warunki pracy (akta osobowe B. Z.);
przesłuchanie powódki B. Z. w charakterze strony (k. 82);

W dniu 1 stycznia 1998 roku J. Z. zawarła z Z. C. R. S.A. umowę o pracę na czas nieokreślony na stanowisko wydawcy magazynowego. Na podstawie kolejnych zawieranych porozumień J. Z. objęła stanowisko pracownika D. U. R., który zmienił następnie nazwę na Z. W. A..

dowód: umowa o pracę z dnia 1 stycznia 1998 roku, porozumienia zmieniające warunki pracy (akta osobowe J. Z.);
przesłuchanie powódki J. Z. w charakterze strony (k. 82);

W dniu 1 kwietnia 2010 roku J. Z., B. Z. zostały przejęte wraz z innymi pracownikami w trybie art. 23⁽¹⁾k.p. przez nowego pracodawcę B. R.Sp. z o.o.

dowód: oświadczenie z dnia 30 marca 2010 roku (k. 8);
pismo z dnia 1 marca 2010 roku (k. 74)

Na mocy porozumienia stron z dnia 13 maja 2013 roku B. Z. powierzono stanowisko referenta w D. I. i. A., bez zmiany innych warunków pracy.

Do zakresu czynności B. Z. należały sprawy z zakresu archiwum, biblioteki i normalizacji, przede wszystkim prenumerata czasopism, zamawianie książek, wprowadzanie danych pracowników do systemu informatycznego oraz obsługa i wypożyczanie akt znajdujących się w archiwum.

dowód: karta stanowiska pracy (k. 8 akt sprawy o sygn. XP 886/13);

porozumienie z 13 maja 2013 roku (k. 41 akt sprawy o sygn. XP 886/13);

Po zmianie pracodawcy J. Z. była zatrudniona na stanowisku referenta w Z. W. A.. Jej zadaniem było zastępowanie innych pracowników w przypadku ich nieobecności oraz niszczenie zbędnej dokumentacji.

dowód: karta stanowiska pracy (k. 8);

Miesięczne wynagrodzenie J. Z. liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosi 2583,33 zł brutto.

dowód: zaświadczenie o wynagrodzeniu (k. 6);

Miesięczne wynagrodzenie B. Z. liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosi 2848,33 zł brutto.

dowód: zaświadczenie o wynagrodzeniu (k. 6 akt sprawy o sygn. XP 886/13);

Zarządzeniem Nr 12/2008 Dyrektora Generalnego P. R. S.A. z dnia 3.03.2008 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu Biblioteki (...) (...), został wprowadzony do stosowania Regulamin dla wszystkich osób korzystających z biblioteki.

dowód: zarządzenie Nr 12/2008 Dyrektora Generalnego P. R.S.A. oraz Regulamin k. 89-95

Pismem z dnia 10 lipca 2013 roku Związek Zawodowy Pracowników Z. C. „(...)” S.A. i Spółek w B. poinformował zarząd P. R. S.A. oraz B. R. Spółka z o.o. o tym, że organizacja związkowa liczy łącznie 187 członków, w tym 6 w spółce B. R. Spółka z o.o., zaś ochroną określoną w art. 32 ustawy o związkach zawodowych do dnia 31 grudnia 2013 roku objęte są m.in. J. Z. i B. Z..

dowód: pismo z dnia 10 lipca 2013 roku (k. 10);

W piśmie z dnia 29 lipca 2013 roku prezes zarządu B. R. Sp. z o.o. poinformował związki zawodowe działające w zakładzie pracy, że z dniem 2 września 2013 roku planowane jest przejścia do C. T. Sp. z o.o. pracowników spółki „B. R. Sp. z o.o. według załączonej listy obejmującej 8 pracowników zatrudnionych na stanowiskach specjalistów oraz inspektorów nadzoru budowlanego. Jako przyczynę przejścia wskazano przejęcie przez C. T. Sp. z o.o. wykonywania usług na rzecz P. R. S.A. oraz innych podmiotów, wykonywanych dotychczas przez Dyrektora N. I. oraz Dział Z. M. i. N. B. związanych z zarządzaniem majątkiem i nadzorem budowlanym.

dowód: pismo z dnia 29 lipca 2013 roku (11 – 12);

lista pracowników (k. 13);

W piśmie z dnia 29 lipca 2013 roku prezes zarządu B. R. Sp. z o.o. poinformował związki zawodowe działające w zakładzie pracy, że z dniem 2 września 2013 roku planowane jest przejścia do M.Sp. z o.o. pracowników spółki „B. R. Sp. z o.o. według załączonej listy obejmującej 21 pracowników. Jako przyczynę przejścia wskazano przejęcie przez M. Sp. z o.o. wykonywania usług na rzecz P. R. S.A. oraz innych podmiotów, wykonywanych dotychczas przez magazyn opakowań, myjnię opakowań, magazyn surowców i wyrobów, magazyn główny oraz transport wewnętrzny. M. Sp. z o.o. nie ma powiązania kapitałowego ze spółkami (...)

dowód: pismo z dnia 29 lipca 2013 roku (14-15);

lista pracowników (k. 15);

pismo z dnia 7 sierpnia 2013 roku (k. 16);

W dniu 9 sierpnia 2013 roku odbyło się spotkanie przedstawicieli związków zawodowych działających w zakładach pracy B. P. „(...)” Sp. z o.o. z prezesem zarządu spółki M. M., na którym przedstawiciele związków wyrażali negatywne

opinie na temat przejęcia części zakładu przez M. Sp. z o.o. z uwagi na brak obrotów spółki i niski kapitał zakładowy w wysokości 5 000 zł.

dowód: notatka ze spotkania z dnia 9 sierpnia 2013 roku (k. 72);

W dniu 27 sierpnia 2013 roku Zarząd B. P. „(...)” Sp. z o.o. podjął uchwałę o przekazaniu w dniu 2 września 2013 roku M. Sp. z o.o. w trybie art. 23⁽¹⁾k.p. części zakładu pracy B. P. „(...)” Sp. z o.o. tj usług świadczonych przez magazyn opakowań, myjnię opakowań, magazyn surowców i wyrobów, magazyn główny oraz transport wewnętrzny.

Ponadto podjęto uchwałę o przekazaniu w dniu 2 września 2013 roku C. T.” Sp. z o.o. części zakładu pracy spółki B. R.Sp. z o.o. w zakresie działalność związanej z zarządzaniem majątkiem i nadzorem budowlanym. (dotyczyło to usług świadczonych w B. P. „(...)” Sp. z o.o. przez Dyrektora N. I. oraz Dział Z. M. i. N. B.).

dowód: uchwała z dnia 27 sierpnia 2013 roku (k. 41);

W dniu 30 sierpnia 2013 roku B. P. „(...)” Sp. z o.o. zawarła z C. T.” Sp. z o.o. porozumienie na mocy którego, uregulowano zasady przejęcia przez C. T.” Sp. z o.o. pracowników w oparciu o przepis art. 23⁽¹⁾k.p. celem zatrudnienia ich do wykonywania usług związanych z zarządzaniem majątkiem i nadzorem budowlanym (dotyczyło to usług świadczonych w B. P. „(...)” Sp. z o.o. przez Dyrektora N. I. oraz Dział Z. M. i. N. B.).

dowód: porozumienie z dnia 30 sierpnia 2013 roku (k. 38-39);

Na dzień 1 września 2013 roku struktura organizacyjna B. R.Sp. z o.o. składała się z prezesa zarządu i biura zarządu, Działu U. C., Działu I. i. A. oraz zespołu W. A..

dowód: załącznik do uchwały z dnia 13 sierpnia 2013 roku (k. 41)

W dniu 11 września 2013 roku zgromadzenie wspólników B. R. Sp. z o.o. podjęło uchwałę o rozwiązaniu spółki i o otwarciu jej likwidacji.

M. M. jest jednocześnie prezesem zarządu C. T.” Sp. z o.o. i likwidatorem B. R.Sp. z o.o. (...) S. A. jest jedynym wspólnikiem C. T.” Sp. z o.o. oraz jedynym wspólnikiem B. R. Sp. z o.o.

dowód: odpis z KRS B. R. Sp. z o.o. w likwidacji (k. 45, 50);

odpis z KRS C. T.” Sp. z o.o. (k.53, 54);

W dniu 17 września 2013 roku pracodawca B. R.Sp. z o.o. w likwidacji złożył J. Z. oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, które zostało skrócone do 1 miesiąca i upłynie w dniu 31 października 2013 roku, za wypłatą odszkodowania za pozostałe dwa miesiące. Jako przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę wskazano likwidację pracodawcy na mocy uchwały nr 1 nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki „B. R.” Sp. z o.o. o rozwiązaniu spółki B. R.” Sp. z o.o. i otwarciu postępowania likwidacyjnego. J. Z. została poinformowana, że w okresie od dnia 18 września 2013 roku do dnia 26 września 2013 roku pracodawca udziela jej urlopu wypoczynkowego za 2013 rok, zaś po tym okresie zwalnia ją z obowiązku świadczenia pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

dowód: oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem z dnia 17 września 2013 roku (k. 7);

W dniu 17 września 2013 roku pracodawca B. R. Sp. z o.o. w likwidacji złożył B. Z. oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, które zostało skrócone do 1 miesiąca i upłynie w dniu 31 października 2013 roku, za wypłatą odszkodowania za pozostałe dwa miesiące. Jako przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę wskazano likwidację pracodawcy na mocy uchwały nr 1 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki „B. R.” Sp. z o.o. o rozwiązaniu spółki B. R.” Sp. z o.o. i otwarciu postępowania likwidacyjnego. B. Z. została

poinformowana, że w okresie od dnia 18 września 2013 roku do dnia 7 października 2013 roku pracodawca udziela jej urlopu wypoczynkowego za 2013 rok, zaś po tym okresie zwalnia ją z obowiązku świadczenia pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

dowód: oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem z dnia 17 września 2013 roku (k. 7 akt sprawy o sygn. XP 886/13);

Po wypowiedzeniu umów o pracę żadna ze spółek wchodzących w skład grupy kapitałowej (...) nie przejęła obsługi biblioteki, zaś czynności techniczne związane z obsługą archiwum i akt są prowadzone odrębnie przez każdą spółkę.

dowód: przesłuchanie M. M. w charakterze przedstawiciela strony pozwanej (k. 82);

W dniach 26-28 czerwca 2013 r. spółki należące do grupy kapitałowej (...), w tym spółka P. R. S.A. wypowiedziały umowy dotyczące świadczenia usług bibliotecznych, dotyczących dokumentacji normalizującej, prenumerat czasopism oraz związanych z archiwizacją akt stronie pozwanej B. R. spółka z o.o. w B..

dowód: wypowiedzenia umów k. 106-127

Na posiedzeniu zarządu P. R.S.A. w dniu 10 lutego 2014 r. rozpoznając wniosek likwidatora B. R. spółka z o.o. o powołanie komisji do przeprowadzenia inwentaryzacji zbiorów bibliotecznych w celu przekazania ich do P. R. S.A. przyjęto ustalenia, że w związku z rozwiązaniem umowy w dniu 30 września 2013 r. której przedmiotem było prowadzenie przez B. R. spółka z o.o. biblioteki (pomieszczenia, w których znajdują się zbiory biblioteczne zostały przez likwidatora odpowiednio zabezpieczone), zarząd podtrzymuje decyzję o zaprzestaniu prowadzenia działalności bibliotecznej oraz zaleca zlikwidowanie zbiorów bibliotecznych. Dyrektor Generalny powoła komisję, w skład której wejdzie inny przedstawiciel Biura Zarządu, która to komisja z udziałem likwidatora B. R. spółka z o.o. przeprowadzi inwentaryzację zbiorów, a następnie protokolarnie przekaże do P. R. zinwentaryzowane zbiory. Biuro Zarządu zabezpieczy odpowiednio przejęte zbiory i podejmie wszelkie niezbędne kroki celem przekazania poszczególnych wolumenów zainteresowanym jednostkom organizacyjnym P. R., innym podmiotom, pracownikom, a w razie braku zainteresowania – do fizycznej likwidacji po uzyskaniu ostatecznej zgody zarządu.

dowód: wyciąg z protokołu z posiedzenia zarządu k. 149

Sąd zważył, co następuje:

Powództwa podlegały oddaleniu w całości.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w całości w oparciu o materiał dowodowy przedstawiony przez strony postępowania. Ustalenia te nie były sporne wynikały z dokumentów, którym Sąd w całości dał wiarę nie były kwestionowane także przez strony postępowania.

Obie powódki swoje roszczenia opierały na w zasadzie tożsamych okolicznościach faktycznych, bowiem rozwiązano z nimi umowę o pracę pomimo szczególnej ochrony stosunku pracy związanej z działalnością w związku zawodowym. Uzasadniało to połączenie spraw do łącznego rozpoznania, zaś motywy rozstrzygnięcia Sądu są takie same w przypadku obu powództw.

Istota sporu sprowadzała się do oceny czy nastąpiła likwidacja pracodawcy w rozumieniu art. 41¹ k.p., która wyłączała ochronę związkową powódek i uzasadniała rozwiązanie umów o pracę z przyczyn leżących po stronie pracodawcy, czy też tak jak to wywodzą powódki nastąpiło przejście zakładu pracy regulowane w art. 23¹ k.p. i stosunek pracy nie mógł zostać rozwiązany. Istotne było zatem określenie wzajemnych relacji art. art. 41¹ k.p i art. art. 23¹ k.p.

Sąd Najwyższy wskazuje, że celem art. 41[1] kp jest uchylenie ochrony pracowników przed utratą pracy w sytuacji, gdy - co do zasady - ich dalsze zatrudnianie jest niemożliwe. Sytuacja taka nie zachodzi w tych przypadkach, w których

w toku postępowania likwidacyjnego następuje przejście zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę, który kontynuuje działalność prowadzoną w tym zakładzie (jego części) albo podejmuje w oparciu o nie działalność podobną.

Sąd Najwyższy zajął w wyroku z 16 maja 2001 r. I PKN 573/2000 (OSNP 2003/5 poz. 124), stanowisko, w którym stwierdził, że likwidacja zakładu pracy, w wyniku której majątek dotychczasowego pracodawcy jest wykorzystywany do wykonywania tych samych zadań, czemu towarzyszy przejście części pracowników, jest przejściem zakładu pracy na nowego pracodawcę w rozumieniu art. 23[1] kp. Podobnie orzekł Naczelny Sąd Administracyjny stwierdzając, że prawna likwidacja pracodawcy, która prowadzi do wykorzystania jego zorganizowanego mienia (zakładu pracy w rozumieniu przedmiotowym) w celu kontynuowania dotychczasowej działalności w ramach nowej struktury organizacyjnej nie jest likwidacją, o której mowa w art. 41[1] kp, lecz stanowi przejście zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę, którego skutki w sferze stosunków pracy określa art. 23[1] § 1 kp (wyrok NSA z 3 września 1998 r. II SA 1438/97 Prawo Pracy 1999/2 str. 39).

Artykuł 41[1] kp nie znajduje zastosowania w przypadku likwidacji pracodawcy, w związku z którą następuje przejście całości lub części prowadzonego przez niego zakładu pracy na innego pracodawcę, który kontynuuje ich działalność lub podejmuje działalność podobną. W takiej sytuacji pracownicy podlegają nadal ochronie przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem umowy o pracę, wynikającej z art. 38, 39 i 41 kp oraz z przepisów szczególnych. W razie wypowiedzenia lub rozwiązania umowy o pracę z naruszeniem tej ochrony, pracownikowi przysługują stosowne roszczenia przewidziane w przepisach prawa na wypadek bezprawnego rozwiązania stosunku pracy. Po dacie transferu z roszczeniami tymi, np. z roszczeniem o przywrócenie do pracy, pracownik może występować do nowego pracodawcy - nabywcy zakładu lub jego części, z którą wiązały się w przeważającej mierze jego zadania, który, jako następca prawny, odpowiada za skutki prawne wynikające z bezprawnego rozwiązania stosunku pracy przez poprzedniego pracodawcę (por. powołany wyżej wyrok Sądu Najwyższego z 16 maja 2001 r. I PKN 573/2000 OSNP 2003/5 poz. 124; także wyrok Sądu Najwyższego z 17 lutego 1999 r. I PKN 569/98 OSNAPiUS 2000/7 poz. 259).

Powołane orzeczenia zapadły w stanie faktycznym nieco odmiennym od występującego w rozpoznawanej sprawie, a zawarte w ich motywach rozważania dotyczą szerszego problemu wzajemnych relacji pomiędzy art. 41[1] § 1 a art. 23[1] kp.

W ocenie Sądu powołane orzeczenia nie znajdują zastosowania w do oceny zasadności roszczeń powódek, ponieważ dotyczyły sytuacji gdy przejęcie zakładu pracy nastąpiło już po przejściu pracodawcy w stan likwidacji. W okolicznościach rozpoznawanej sprawy chronologicznie pierwsza była decyzja o przejściu części zakładu pracy przez dwa odrębne podmioty gospodarcze C. T. Sp. z o.o. w B. i spółki M. Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Przejęcia dotyczyły dwóch wyodrębnionych działów: działu związanego z zarządzaniem majątkiem i nadzorem budowlanym oraz usług świadczonych przez magazyn opakowań, myjnię opakowań, magazyn surowców i wyrobów, magazyn główny oraz transport wewnętrzny, które przeszły odpowiednio do spółki M. Sp. z o.o. i C. T." Sp. z o.o.

Powódki natomiast nie wykazały, aby doszło do jakiegokolwiek przejścia części zakładu pracy na podmiot P. R. S.A.

Takiego wniosku z pewnością nie można wysnuć z faktu, że zarządzeniem z dnia Nr 12/2008 Dyrektora Generalnego P. R. S.A. z dnia 3.03.2008 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu Biblioteki (...) P., został wprowadzony do stosowania Regulamin dla wszystkich osób korzystających z biblioteki.

Sam fakt, że regulamin ten został wprowadzony na mocy zarządzenia Dyrektora Generalnego P. R. S.A. nie świadczy o tym, że spółka P. R. powierzyła zadania w ramach usług outsourcingowych stronie pozwanej ad 1, a po wszczęciu postępowania likwidacyjnego, usługi biblioteczne zostały przez nią przejęte z powrotem. Jak wynika jednoznacznie z podjętej przez Zarząd strony pozwanej ad 3 decyzji o likwidacji zasobów bibliotecznych, zadania prowadzenia biblioteki nie zostały przejęte przez żadną ze spółek grupy kapitałowej, w szczególności przez P. R.S.A. Działania te nie są kontynuowane. Z zeznań słuchanego w charakterze strony likwidatora M. M. wynika jasno, że biblioteka nie funkcjonuje. Świadczą o tym również dokumenty – wypowiedzenia umów o świadczenie usług bibliotecznych przez

spółki grupy kapitałowej, a także przez P. R. SA. Biblioteka nie funkcjonuje, a co grupa kapitałowa zamierza zrobić z zasobami bibliotecznymi pozostaje poza kompetencją sądu pracy.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że w zakresie obowiązków powódek leżały nie tylko obowiązki związane z funkcjonowaniem biblioteki, ale również ich zakres obowiązków obejmował m.in. kwestie związane z archiwum, czasopismami, a w przypadku powódki B. Z. również normalizacji. Materiał dowodowy w sprawie nie zezwolił na ocenę, że doszło do jakiegokolwiek przejęcia zadań powódek przez jakikolwiek podmiot należący do grupy kapitałowej P. R.. W ocenie Sądu, biblioteka nie stanowiła „części zakładu pracy” w rozumieniu art. 23 (1) § 1 k.p., a nawet jeśli tak chciałyby ją traktować powódki, to zadania związane z jej obsługą nie były w całości ich zadaniami pracowniczymi.

Celem art. 23[1] kp jest ochrona pracowników przed utratą miejsc pracy oraz pogorszeniem warunków pracy w sytuacji, gdy następcą prawnym dotychczasowego pracodawcy, przejmujący zakład pracy lub jego część, prowadzi w nich nadal taką samą lub podobną działalność, z czego wynika możliwość dalszego zatrudniania pracowników.

W ocenie Sądu charakter pracy wykonywanej przez obie powódki oraz ich przynależność do działów nieobjętych porozumieniem o przejściu pracowników do strony pozwanej ad 2 uzasadnia twierdzenie, że przejęcie zakładu pracy ich nie dotyczyło. Zatem brak jest podstaw do przyjęcia, aby przysługiwały im roszczenia przeciwko C.Sp. z o.o., a na pewno nie przysługiwały im roszczenia przeciwko P. R.S.A. jeżeli spółka w zakresie dokonanego przejęcia nie prowadzi działalności o profilu zbliżonym do zadań wykonywanych przez powódki. Na dzień dokonania przejęcia Działu Z. M. i. N. B. spółka B. R. nie znajdowała się w stanie likwidacji i z tych względów w stosunku do powódek art. 23[1] kp nie znajdował zastosowania.

Niezależnie do powyższego, powódki uchybiły terminowi wskazanemu w art. 264 kp w zakresie wniesienia powództwa w stosunku do strony pozwanej ad 3. Wezwanie do udziału w sprawie w charakterze strony pozwanej ad 3 P. R. S.A. w B. powódki złożyły dopiero w piśmie z dnia 20 grudnia 2013 r., a Sąd wydał w tym przedmiocie postanowienie w dniu 21 stycznia 2014 r. Powódki nie wskazały na żadne okoliczności, które uzasadniałyby przekroczenie terminu do złożenia odwołania w stosunku do tego podmiotu z tak dużym opóźnieniem. Działając przez profesjonalnego pełnomocnika powódki nie złożyły nawet wniosku o dopuszczenie dowodu z ich uzupełniającego przesłuchania na tę okoliczność. Co więcej, jak wynika z zakresu obowiązków powódek, częściowo do ich obowiązków należała obsługa biblioteki, zatem należało uznać, że powódki dowód w postaci zarządzenia Dyrektora Generalnego P. R. S.A. wprowadzającego Regulamin biblioteki z 2008 r. powinny były znać i stosować od 2008 r. Zatem całkowicie nieuzasadnione było opóźnienie ich pełnomocnika w zakresie złożonego wniosku. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 7 12010 r., (sygn IIPK 287/09) w przypadku, gdy pracownik jest reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, niewłaściwe oznaczenie strony pozwanej skutkuje uchybieniem terminowi, o którym mowa w art. 264 § 1 k.p. (zob. wyrok SN z dnia 7 12010 r., IIPK 287/09).

Dodatkowo należy podnieść, że powódki nie wskazały z jakim dniem miałyby rzekomo stać się pracownikami strony pozwanej ad 3 tj. P. R.S.A. W ocenie Sądu, powódki nie potrafiły wskazać takiego terminu, gdyż nie doszło faktycznie do przejęcia zadań biblioteki przez stronę pozwaną ad 3.

Dodatkowo należy wskazać, że uchwała o likwidacji została podjęta przez zgromadzenie wspólników B. R.Sp. z o.o. w dniu 11 września 2013 roku. W tej dacie transfer pracowników już się zakończył. Należy podkreślić, że pomimo ścisłej zależności pozwanych spółek z P. R. S. A. pracodawcą powódek pozostawała spółka B.. Z tych względów bez znaczenia pozostaje okoliczność, że strona pozwana ad 1 zajmowała się wykonywaniem zadań i prowadzeniem biblioteki i archiwum na rzecz całej grupy kapitałowej.

Podstawę prawną rozwiązania stosunku pracy z powódkami stanowił art. 30 § 1 pkt 2 k.p. wypowiedzenie nastąpiło z uwagi na likwidację pracodawcy. Bezsprzecznie pracodawcą powódek B. R. Sp. z o.o. znalazła się w stanie likwidacji. Wynikało to z podjęcia uchwały przez Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników, która następnie została złożona w Sądzie Rejestrowym i uwidoczniona w odpisach KRS.

W niniejszej sprawie z racji, iż pracodawcą była spółka prawa handlowego decydujące znaczenie mają przepisy kodeksu spółek handlowych, a przede wszystkim Rozdział 6 - Rozwiązanie i likwidacja spółki.

Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 3 grudnia 2009 r. II PK 147/2009 wskazuje, że zgodnie z art. 274 § 1 k.s.h. czynność w postaci otwarcia likwidacji jest początkiem procesu likwidacyjnego. Przepis ten odnosić należy tylko do wszczęcia postępowania likwidacyjnego, jako następstwo zaistnienia przyczyn rozwiązania spółki (art. 270). Kodeks spółek handlowych odróżnia pojęcie rozwiązania spółki od jej likwidacji. Rozwiązanie spółki polega na zakończeniu jej bytu prawnego po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego (lub postępowania upadłościowego zakończonego upadłością spółki). Po zaistnieniu przyczyn rozwiązania spółki następuje moment otwarcia likwidacji. Po otwarciu likwidacji spółka wchodzi w specyficzny stan działalności, który jednak nie powoduje utraty osobowości prawnej. Jeżeli wszczęcie postępowania likwidacyjnego następuje wskutek podjęcia przez wspólników uchwały o rozwiązaniu spółki z tym dniem następuje otwarcie likwidacji, lecz dopiero w wyniku spełnienia przez spółkę - konkretnie przez jej likwidatorów - obowiązku zgłoszenia otwarcia likwidacji do sądu rejestrowego (art. 277) spółka występuje w obrocie prawnym jako podmiot w likwidacji. Zgodnie z art. 277 k.s.h. należy przyjąć, że od momentu otwarcia likwidacji przestaje działać zarząd spółki, a jego funkcje przejmują likwidatorzy. Do czasu ustanowienia likwidatorów, mimo że mandat członków zarządu wygasł, powinni oni sprawować pieczę nad majątkiem spółki i pomóc w jak najszybszym ustanowieniu likwidatorów. Ci ostatni, jeżeli już zostaną ustanowieni, powinni zgłosić do rejestru otwarcie likwidacji, bowiem dopiero zarejestrowanie otwarcia likwidacji w rejestrze przedsiębiorców łączy się ze zmianą celu i zakresu działalności spółki (zob. A. Szajkowski, Kodeks spółek handlowych, 2002, t. II, str. 712). Kompetencje likwidatora zostają z jednej strony zawężone celem likwidacji, z drugiej zaś dotyczą go wszystkie przepisy regulujące jego obowiązki z poszerzeniem o czynności likwidacyjne (ogłoszenia, sprawozdania itp.).

W świetle powyższego należy przyjąć, że na dzień złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umów o pracę pracodawca znajdował się w stanie likwidacji.

Artykuł 41¹ k.p. wyłącza ograniczenia wynikające z art. 38 kp (obowiązek konsultacji zamiaru wypowiedzenia umowy zawartej na czas nieokreślony ze związkami zawodowymi), art. 39 kp (zakaz wypowiedzenia umowy osobom, którym brakuje 4 lata do nabycia prawa do emerytury), art. 41 kp (zakaz wypowiedzenia umowy o pracę w tzw. krótkich okresach ochronnych), a także wynikające z przepisów szczególnych wprowadzających ograniczenia prawa wypowiedzenia umów w sytuacji, gdy dochodzi do likwidacji i upadłości pracodawcy w tym przepisy o ochronie działaczy związkowych.

W świetle powyższego powołane przez powódki twierdzenie o pozorności wskazanej przyczyny likwidacji i związku wypowiedzenia umowy o pracę z działalnością w związku zawodowym pozostają bez znaczenia. Stan likwidacji stanowi bowiem wystarczającą przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę i nie można przyjąć, aby była to przyczyna pozorna, ponieważ proces likwidacji nastąpił. Bezsprzecznie powódki były od wielu lat członkami związku zawodowego, związku zawodowe prowadziły akcje protestacyjne, jednakże podjęcie przez wspólnika spółki decyzji o jej rozwiązaniu i likwidacji było działaniem prawnie dozwolonym. Wspólnik spółki miał prawo ją rozwiązać, co uchylało przepisy o ochronie związkowej. Rozwiązanie umów o pracę nastąpiło zgodnie z prawem i było uzasadnione wskazanymi w nim przyczynami. Z tych względów powództwa podlegały oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach postępowania wynikało z art.102 kpc.

Art. 98 k.p.c. statuuje zasadę odpowiedzialności za wynik procesu.

Według § 6 pt.4 w związku z 11 ust.1 pt.2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1349 z późniejszymi zmianami) stawka minimalna przy wartości przedmiotu sprawy między kwotą 5000 zł. , a kwotą 10 000 zł w sprawach z zakresu prawa pracy - w sprawie o odszkodowanie lub wynagrodzenie inne niż w punkcie 5 tego paragrafu wynosi 75 % stawki obliczonej z § 6 (w

niniejszej sprawie pt.4, a więc ze stawki 1200 zł. - czyli 900 zł), natomiast w zakresie przywrócenia do pracy kwotę 60 zł. (11 ust.1 pt.1 w/w Rozporządzenia).

Sąd jednak zastosował przepis art. 102 kpc, z uwagi na fakt, że wszystkie trzy strony pozwane były reprezentowane przez tego samego profesjonalnego pełnomocnika, zatem Sąd uznał, że kwotę 960 zł podzielił na trzy równe części i zasądził od każdej z powódek po 320 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd zważył też, iż inicjując postępowanie sądowe powódki dochodziły roszczeń z zakresu prawa pracy, które na tle stosunków roszczeniowych posiadają charakter specyficzny (por. orz. SN z dn. 5.12.1967 r. III PRN 78/67 OSNC 1968/11/185, orz. Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu III APz 135/92) pozostając w przekonaniu o zasadności swego żądania. Pracownik nie tylko bowiem może ale i powinien żądać wyjaśnienia jego żywotnych interesów także w postępowaniu sądowym choćby jego żądanie okazało się nieuzasadnione (por. postan. SN z dn. 27.04.1971 I Pz 17/71, OSNC 1971\12\22 wyrok SN z dn. 14.06.2005 r. V CK 719/04, Lex nr 152455).

Zatem pomimo, że powódki były reprezentowane przez profesjonalnego pełnomocnika, mając na uwadze w/w argumenty, Sąd zasądził od powódek na rzecz każdej ze stron pozwanych po 320 zł.

Orzeczenie o kosztach sądowych, Sąd oparł o treść art. 113 ustawy o kosztach sądowych.